

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119463034
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6119463034.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: B. Č., G.. XX.XX.XXXX, E. K. O. Č.. XX, XXX XX O., o zaplatenie 2.043,91 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v **c e l o m r o z s a h u**, ktoré trovy je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobca a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica, doručenu súdu dňa 24.02.2020, domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 2.043,91 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil žalobca tým, že na dňa XX.XX.XXXX pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 2.740,00 eur. Dátum poskytnutia úveru, ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného sú v platobnej histórii uvedené pod položkou „Čerpanie“. V zmysle čl. I. zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť splatiť úveru s úrokovou sadzbou vo výške 15,10 %. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od splatnosti prvej splátky dňa XX.XX.XXXX do konečnej splatnosti dňa XX.XX.XXXX vo výške XX,XX eur. Dňa XX.XX.XXXX pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 2.097,79 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.413,09 eur, z riadneho úroku vo výške 543,05 eur, zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 14,57 eur a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 127,08 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný dňa XX.XX.XXXX čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2.740,00 eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX sumu v celkovej výške 4.213,75 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.326,91 eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 272,22 eur, na riadny úrok bola započítaná suma vo výške 2.561,48 eur a na zmluvný úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 53,14 eur. Postúpená istina predstavuje poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.740,00 eur - úhrady na ne započítané vo výške 1.326,91 = 1.413,09 eur. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 272,22 eur, čím boli uhradené v plnej výške. Na riadny úrok v celkovej výške 3.104,53 eur bola z úhrad žalovaného na riadny úrok započítaná suma vo výške 2.651,48 eur. Neuhradený riadny úrok predstavuje sumu vo výške 543,05 eur. Na zmluvný úrok z omeškania v celkovej výške 67,71 eur nebola z úhrad žalovaného na zmluvný úrok z omeškania započítaná žiadna

suma a tak predstavuje sumu vo výške 14,57 eur. Na zákonný úrok z omeškania v celkovej výške 127,08 eur nebola z úhrad žalovaného na zákonný úrok z omeškania započítaná žiadna suma, a tak neuhradený zákonný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 127,08 eur. Nakoľko žalovaný neplnil riadne a včas, pôvodný veriteľ vyhlásil podaním zo dňa XX.XX.XXXX mimoriadnu splatnosť úveru. Všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva teda uplynula najneskôr dňa XX.XX.XXXX. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 11.12.2019, nemohlo dôjsť k premlčaniu.

3. Súd sa oboznámil s priloženými listinnými dôkazmi, a to Platobným rozkazom zo dňa 07.01.2020, vyjadreniami žalovaného a žalobcu, výzvou zo dňa 24.04.2017, poslednou výzvou na zaplatenie, Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, výpismi z banky A. A., Q..A...

4. Dňa 07.01.2020, Okresný súd Banská Bystrica vydal v tomto spore Platobný rozkaz, č.k. 36Up/1916/2019 - 0, ktorým žalovaného zaviazal žalobcovi uhradiť istinu 2.043,91 eur, spolu s úrokom z omeškania, a náhradu trov konania, a to všetko do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu alebo v tej istej lehote podať odpor.

5. Proti platobnému rozkazu podal dňa 04.02.2020 žalovaný odpor. Uviedol, že uplatňovaný nárok je nedôvodný a neopodstatnený a nesúhlasí s ním v celom rozsahu. Nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej v tomto platobnom rozkaze, ktorú si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou SR s únijovým právom. Uvádza, že dlh je v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dlh žalovaného voči žalobcovi je premlčaný.

6. Dňa 02.12.2020, Okresný súd Banská Bystrica, postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní.

7. Zo Zmluvy o Splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že predmetom tejto zmluvy o úvere je poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi ako privátnemu klientovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Dlžník je povinný za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Výška úveru poskytnutá dlžníkovi bola vo výške 2.740,00 eur. Podľa zmluvy bol poskytnutý žalovanému spotrebný úver - bezúčelový s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti úveru vo výške 15,10% ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Spracovateľský poplatok bol dohodnutý vo výške 72,99 eur, poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne. Výška mesačnej splátky 46,68 eur. Splatnosť prvej splátky istiny bol dohodnutý na deň XX.XX.XXXX a s počtom splátok XXX. Periodicita splátka bola určená mesačne, vždy k XX.dňu v kalendárnom mesiaci. Končená splatnosť úveru bola dohodnutá dňa XX.XX.XXXX. RPMN vo výške 18,65%, priemerná hodnota RPMN 17,91%. Celkové náklady spojené s úverom boli vo výške 2.920,18 eur.

8. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 14.09.2020 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že dňa podľa Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX postupca poskytol žalovanému úver vo výške 2.740,00 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 46,68 eur vždy k XX.dňu v mesiaci. Žalobca uvádza, že zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaný sa dostal do omeškania, uvedené termíny neplnil a právnenému predchodcovi žalobcu tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na to, že plynutie premlčacej doby nemožno samo o sebe bez ďalšieho odvodzovať od dátumu čerpania finančných prostriedkov žalovaným, nakoľko je nutné, aby veriteľ aj využil svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, čím sa jeho právo stáva nárokom, t. j. actio nata. K tejto skutočnosti došlo Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX. Na základe tohto podania právny predchodca žalobu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím mu zároveň vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Žalobca zastáva názor, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, nakoľko žalobcovi právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaný mohol v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Na základe

uvedeného považuje žalobca za nesporné, že svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť na súde až po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Nakoľko žalovaný neplnil riadne a včas pôvodný veriteľ vyhlásil podaním zo dňa XX.XX.XXXX mimoriadnu splatnosť úveru. Všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva teda uplynie dňa XX.XX.XXXX. Nakoľko bola žaloba podaná dňa 11.12.2019, nemohlo dôjsť k premlčaniu.

9. Žalovaný v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 16.12.2020 uviedol, že nesúhlasí s predmetnou žalobou z dôvodu, že žalobca doručil žalobu na súd po uplynutí premlčacej lehoty. Žalovaný trvá na podanej námietky premlčania. Aj veriteľ vyzval žalovaného listom „Výzva zo dňa XX.XX.XXXX“ k úhrade omeškania, v ktorom jasne a zrozumiteľne uviedol, že moje omeškania so splácaním je ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 657,34 eur, čo zjavne predstavuje 14 riadnych mesačných splátok úveru (omeškanie 657,34 eur / mesačná splátka vo výške 46,68 eur). Suma omeškania tak predstavovala splátky splatné odo dňa XX.XX.XXXX do dňa XX.XX.XXXX. Samotný veriteľ vyzval žalovaného k úhrade celej výšky omeškania, nielen posledných troch omeškaných splátok. Žalobca vo výzve uvádza, cit.: „Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradíte, Banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka banky a vy stratíte možnosť zaplatiť ju v splátkach“. Aj z uvedeného je podľa jeho názoru zrejmé, že námietka žalovaného je opodstatnená, že veriteľ preukázateľne využil právo na zosplatenie úveru pre poslednú najstaršiu omeškanú splátku, ktorá bola splatná dňa XX.XX.XXXX. Je toho názoru, že tvrdenie žalobcu, že premlčacia doba začala plynúť XX.XX.XXXX, nemôže obstať.

10. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní doručenom dňa 08.01.2021 uviedol nasledovné: Podľa ustanovenia § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa ustanovenia § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa ustanovenia § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca na tomto mieste zdôrazňuje, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (XX.XX.XXXX) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od XX.XX.XXXX). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa XX.XX.XXXX - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. §

565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa XX.XX.XXXX a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa XX.XX.XXXX. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po XX.XX.XXXX tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa XX.XX.XXXX) a uplynula by najskôr dňa XX.XX.XXXX. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 11.12.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že rovnaký právny záver vyplýva i z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, pričom príkladmo poukazuje na nasledujúce rozhodnutia: Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 15CoCsp/13/2020 z 25.05.2020: „Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Správne konštatoval odvolateľ v odvolaní, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je právom veriteľa, je na ňom, či ho využije, musí však toto právo uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prejednávanom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy zo dňa X.X.XXXX v znení jej dodatkov došlo ku dňu XX.X.XXXX (č.l. 87spisu), podľa zmluvy o splátkovom úvere boli splátky od X/XXXX splatné k XX. dňu v kalendárnom mesiaci, takže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala v prejednávanom prípade splátka splatná dňa XX.X.XXXX, pri ktorej trojročná premlčacia doba by uplynula až dňa XX.X.XXXX.“ Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/14V2017 z 28.03.2018: „Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý treba aplikovať normy spotrebiteľského práva a v tomto smere svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Nesprávne však vyhodnotil oprávnenie banky vyplývajúce zo VOP najmä v bode 17.1 a 17.2 ako povinnosť banky využiť tieto možnosti. Uvedený článok 17.2 VOP tak upravuje oprávnenie banky (možnosť) odstúpiť od zmluvy v prípade nesplnenia povinností uvedených pod bodom 17.2 písm. a/ až g/, a článok 17.1. umožňuje banke vypovedať zmluvu bez uvedenia dôvodu. Uvedené oprávnenia nie sú povinnosťou banky, to znamená, že banka ho môže využiť, ale nemusí, a teda nie je možné jej toto oprávnenie dať za povinnosť. Ak teda žalovaní zaplatili poslednú splátku XX.XX.XXXX a so zaplatením ďalšej splátky bol v omeškaní viac ako 10 dní (bod 7.6.) bola banka oprávnená podľa VOP vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, prípadne využiť aj ďalšie možnosti uvedené vo VOP. Ak však žalobca toto svoje oprávnenie nevyužil, nemožno počiatok plynutia premlčacej doby posúdiť tak, ako to urobil súd prvej inštancie, preto je tento jeho záver nesprávny.“ Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/114/2017 z 28.04.2017: „Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ). Ide tu tak o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach, ktorá spočíva v tom, že dlžník dodrží splátky. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadala o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či si toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto svoje právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ust. § 565 OZ o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach od XX.XX. XXXX, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky (...) Odvolací súd poukazujúc na uvedené skutočnosti poznamenáva, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní, že premlčacia doba pre všetky splátky splatné po tom, čo sa pre nezaplatenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh, začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre

nesplnenie ktorej došlo k zročnosti celého dlhu a pre splátky splatné pred zročnosťou celého dlhu plynie samostatná premlčacia doba odo dňa ich splatnosti, sú opodstatnené.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn.11Co/13/2018 z 26.09.2018: „Záver súdu prvej inštancie o tom, že premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť odo dňa zročnosti poslednej splátky zakladajúcej právo veriteľa žiadať predčasné splatenie dlhu, teda od XX.XX.XXXX, je v rozpore s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Podmienkou aplikácie jeho druhej vety je totiž zročnosť celého dlhu (vyvolaná postupom podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka) v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok; nepostačujúca je možnosť veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Okresný súd neskúmal, pre nezaplatenie ktorej splátky žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.“. Vzhľadom nato, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa XX.XX.XXXX, upozornil pôvodný veriteľ výzvou zo dňa XX.XX.XXXX žalovaného na omeškanie zo splácaním pohľadávky a zároveň na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Nakoľko žalovaný ani po tejto výzve dlžnú sumu neuhradil, pôvodný veriteľ vyhlásil dňa XX.XX.XXXX Oznámením mimoriadnu splatnosť. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhuje, aby konajúci súd vyhovel v podanej žalobe.

11. Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 29.01.2021 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že premlčacia doba začala plynúť dňa XX.XX.XXXX. K tvrdeniu žalobcu uvádzam, že v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že veriteľ môže uplatniť právo na zosplatenie úveru najskôr vo chvíli, keď je dlžník v omeškaní so splátkou aspoň po dobu troch mesiacov, teda nie je v omeškaní so zaplacením splátky menej ako tri mesiace (dva a jeden), čo však nevylučuje, že veriteľ môže uplatniť právo v zmysle § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným aj v prípade, že je dlžník v omeškaní so splátkou viac ako tri mesiace, teda aj štyri, päť, šesť avšak za nesplnenú splátku pre počítanie plynutia premlčacej lehoty by mala byť považovaná časovo najstaršia neuhradená splátka. Aj veriteľ vyzval žalovaného listom „Výzva zo dňa XX.XX.XXXX“ k úhrade omeškania, v ktorom jasne a zrozumiteľne uviedol, že moje omeškanie so splácaním je ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 657,34 EUR, čo zjavne predstavuje 14 riadnych mesačných splátok úveru (omeškanie 657,34 EUR / mesačná splátka vo výške 46,68 EUR). Suma omeškania tak predstavovala splátky splatné odo dňa XX.XX.XXXX do dňa XX.XX.XXXX. Samotný právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade celej výšky omeškania, nielen posledných troch omeškaných splátok. Žalobca vo Výzve zo dňa XX.XX.XXXX uvádza, cit.: Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradíte, Banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky, čím sa stane splatnou celá Pohľadávka Banky a Vy stratíte možnosť zaplatiť ju v splátkach.“ Aj z uvedeného je podľa môjho názoru zrejmé, že námietka žalovaného je opodstatnená, že veriteľ preukázateľne využil právo na zosplatenie úveru pre poslednú najstaršiu omeškanú splátku, ktorá bola splatná dňa XX.XX.XXXX. Som tak toho názoru, že tvrdenie žalobcu, že premlčacia doba začala plynúť dňa XX.XX.XXXX, nemôže obstáť. K tvrdeniu žalobcu, cit.: „V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa XX.XX.XXXX. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po XX.XX.XXXX tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru...“ uvádzam, že veriteľ v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásil splatnou celú pohľadávku zo Zmluvy vo výške 1.843,92 EUR, teda aj dlžnú sumu splátok splatných pred dňom XX.XX.XXXX. Z citovaného tvrdenia žalobcu by tak podľa môjho názoru malo vyplývať, že žalobca vyhlásil splatnou iba časť úveru, ktorej splatnosť nastala po dni XX.XX.XXXX, pričom omeškané splátky splatné do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti by veriteľ do zosplatennej pohľadávky nezahrnul. Zo strany veriteľa však k takémuto konaniu nedošlo a veriteľ do zosplatennej pohľadávky zahrnul aj omeškané splátky, ktoré boli splatné odo dňa XX.XX.XXXX do dňa XX.XX.XXXX. Veriteľ, ani žalobca od žalovaného nežiadal uhradiť zvlášť sumu omeškaných splátok do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a zvlášť zvyšok pohľadávky vzniknutej po zosplatení úveru (teda splátok splatných odo dňa XX.XX.XXXX). Mám za to, že ak by sa vážený súd stotožnil s tvrdením žalobcu, tak by sa malo považovať za potrebné zaoberať sa aj otázkou premlčania tej ktorej omeškanej splátky splatnej pred dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, nakoľko žalovaný všetky čiastočné plnenia v prospech žalobcu po dni zosplatenia úveru uhradil s úmyslom uhradiť zosplatenú pohľadávku žalobcu. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľujem poukázať na rozsudok Krajského súdu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/40/2018 zo dňa 19. 04. 2018, z ktorého citujeme: „... Čo sa týka samotného plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka,

ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. S poukazom na citované ustanovenie súd prvej inštanície správne ustálil začiatok plynutia premlčacej doby najneskôr v deň zročnosti nesplnenej splátky, pričom predčasná splatnosť úveru bola vykonaná v súvislosti s omeškaním úhrady splátky splatnej dňa XX. XX. XXXX. Pokiaľ by aj súd počítal začatie plynutia premlčacej doby odo dňa splatnosti úveru, t. j. XX. XX. XXXX, nie je možné si započítať ďalšiu lehotu určenú na plnenie dlhu dlžníkovi (10 dní) tak ako na to poukázal žalobca. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty v občiansko-právnych vzťahoch, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky práva a zároveň aj zabránil tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. 3-ročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd. Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohla právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá alebo inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu. Ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (v tomto prípade splatnosť vyhlásil XX. XX. XXXX), pričom platí, že ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol (po vyhlásení splatnosti dlhu XX. XX. XXXX a nasledujúci deň). Nemožno sa teda stotožniť s tvrdením žalobcu, že splatnosť dlhu nastala až po uplynutí lehoty, ktorú sám stanovil na plnenie dlhu dlžníkovi, pretože by tak sám určoval stanovením nejakej lehoty začatie plynutia premlčacej doby. Ako už bolo vyššie uvedené, jedná sa o objektívne daný okamih (keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz). V opačnom prípade by mohlo dôjsť k tomu, že samotný veriteľ môže ovplyvniť začatie plynutia premlčacej doby. Pokiaľ by teda súd počítal začatie premlčacej doby od okamihu zosplatenia úveru, aj tak by bola žaloba podaná po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby (XX. XX. XXXX)." Vzhľadom na už uvedené námietky žalovaného v tomto konaní požiadal, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že je premlčaná a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

12. Podľa časti I. čl. II bod 5 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

13. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX, pôvodný veriteľ vyhlásil ku dňu XX.XX.XXXX mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy, nakoľko nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) VOP, pričom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje pohľadávka sumu 1.842,92 eur. Za žalovaného prevzala túto písomnosť jeho manželka, a to dňa XX.XX.XXXX.

14. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení

neskorších predpisov (ďalej len „ zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. V zmysle § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

19. Podľa § 4 ods. 2 Zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/>>,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/>>.

20. Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

23. V súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

24. Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

25. V zmysle § 3 ods.3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

26. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tento ustanovenia, sú neplatné.

27. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže

vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

33. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

34. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

36. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

37. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Teda dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

38. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

39. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V

rámci obchodno-závazkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka). Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmlúvu.

40. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou zo strany žalovaného - premlčanie nároku žalobcu.

41. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta OZ; právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

42. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

43. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

44. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

45. Ak veriteľ právo na zosplatnenie celého dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, účinne uplatní, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

46. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmlúvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

47. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

48. Na základe uvedeného tak súd uzatvára, že žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovanému, že k XX.XX.XXXX vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy, a to vzhľadom k tomu, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery A. A., Q..A., s účinnosťou od XX.XX.XXXX a žiadal ho vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k XX.XX.XXXX predstavovala 1.842,92 eur.

49. Žalobca túto možnosť využil až po tom, čo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného listom zo dňa XX.XX.XXXX, že v prípade ak dlžnú sumu vo výške 657,35 eur neuhradí, žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru.

50. Ako bolo uvedené vyššie, v prípade spotrebiteľskej zmluvy ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je predmetné ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky.

51. S poukazom na uvedené, ak žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovanému, že vyhlásil ku dňu XX.XX.XXXX mimoriadnu splatnosť celého úveru, k tomuto dátumu bol žalovaný v omeškaní tri mesiace so zaplatením splátky splatnej XX.XX.XXXX. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka od zročnosti tejto splátky, teda od XX.XX.XXXX začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa XX.XX.XXXX. Žalobca podal v danom prípade žalobu na súd dňa XX.XX.XXXX, teda pred uplynutím premlčacej doby.

52. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že žalobca si svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby.

53. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej právnym predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.740 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v XXX mesačných splátkach, a to vo výške 46,68 eur mesačne, a to k XX.dňu v kalendárnom mesiaci. Zároveň mesačne žalovaný uhrádzal aj poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne. Splatnosť prvej splátky bola dňa XX.XX.XXXX a konečná splatnosť úveru bola dňa XX.XX.XXXX. Súd však podrobil túto zmluvu o Splátkovom úvere súdnej kontrole.

54. V danom prípade v zmluve chýba údaj požadovaný podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky, aká časť z nej náleží istine, aká časť úroku a koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Splátky v zmysle požiadavky zákonnej úpravy musia byť špecifikované, teda rozpísané podľa hodnoty istiny a hodnoty úroku, príp. poplatkov v jednotlivých splátkach. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého

nebude schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

55. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názory vyslovené napríklad rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/118/2015 zo dňa 09.02.2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 zo dňa 02.02.2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 zo dňa 10.02.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 zo dňa 27.09.2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 zo dňa 12.10.2016, KS v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 zo dňa 26.01.2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 zo dňa 07.03.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 01.12.2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 zo dňa 29.11.2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 zo dňa 26.04.2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 zo dňa 11.04.2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 zo dňa 05.04.2017.

56. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

57. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a C. K., je potrebné uviesť nasledovné:

58. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

59. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

60. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 4 ods. 3 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

61. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

62. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

63. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriami účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

64. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-ux-sudov-sr.html>).

65. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti C. K., je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

66. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

67. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

68. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

69. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej

únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“

70. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

71. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 4 ods. 3 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

72. V zmluve absentuje aj celková čiastka úveru, ktorú súd pokladá za dôležitú súčasť zmluvy. Žalobca síce uvádza v čl. I zmluvy celkové náklady spojené s úverom vo výške 2.920,18 eur, ale súd má za to, že údaje uvedené v zmluvnom formulári nekorešponujú so skutočnosťou. Výška mesačnej splátky je 46,68 eur, počet splátok XXX. Avšak XXX splátok po 46,68 eur predstavuje spolu sumu 5.554,92 eur. V zmluve je však uvedená suma úveru 2.740 eur a celkové náklady spojené s úverom 2.920,18 eur, čo je zavádzajúci údaj pre spotrebiteľa. Podľa týchto údajov by mala byť celková suma zaplatená žalovaným vo výške 5.660,18 eur. Súčasťou mesačných výdavkov k úveru je aj poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne. Pri takomto prepočte by celková výška úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola (46,68 eur + 1,99 eur x 119 mesiacov) vo výške 5.791,73 eur. Ak súd vezme v tomto prípade do úvahy celkovú čiastku úveru, ktorú musí žalovaný zaplatiť a výšku poskytnutého úveru, rozdiel medzi týmito sumami bude predstavovať celkové náklady spojené s úverom. V tomto prípade ide o výšku 3.051,73 eur. Čo tiež predstavuje nepravdivý údaj, nakoľko v zmluve je uvedená výška celkových nákladov spojených s úverom 2.920,18 eur. Údaje uvedené v zmluvnom formulári nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to aj chybná, resp. chýbajúca informácia o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Chybný je údaj o celkových nákladoch spojených s úverom.

73. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto súvislosti, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej).

74. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 18,65 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 18,09 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 2.740 eur, výšky splátky úveru 46,68 eur pri ich počte XXX. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Aj keby súd do tohto výpočtu započítal poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, správne uvedená sadzba RPMN by bola 19,44%, kde súd vychádzal pri výpočte z výšky úveru 2.740 eur, výšky splátky 48,67 eur (výška splátky + výška splátky úveru), pri počte splátok XXX. Zo samotného formulára úverovej zmluvy však nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. Nie je z formulára zistiteľné, či dlžník mohol tento poplatok a úver by mu bol poskytnutý za rovnakých podmienok.

75. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov, poistenia, bankových poplatkov.

76. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú

vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

77. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

78. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

79. Žalobca v zmysle zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 2.740 eur. Podľa predloženej špecifikácie žalovaný k predmetnej zmluve uhradil 4.213,75 eur. Súd na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení má za to, že žalovaný úver preplatil, a preto súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

80. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, (ďalej len „CSP“) lehotá na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

81. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

82. Žalobca nebol v konaní úspešný. Žalovaného nárok na náhradu trov konania tak predstavoval 100%.

83. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

84. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.